

ANTISEMITISME?

Néstor Kohan
25/05/2009
www.rebellion.org

A la memòria de Simón Redowitzky i Raymundo Gleyzer

Els fets

Se sap. Va sortir publicat a la portada de Clarín i en varis canals de televisió. A Argentina hi va haver un acte petitíssim -alguns pocs centenars de persones que no arribaven al mig miler- en commemoració de l'estat d'Israel organitzat per l'ambaixada d'aquest país juntament amb el govern porteny de la dreta neoliberal clàssica vinculada a l'empresari Mauricio Macri. Un petitíssim grup de manifestants -que no arribava a dues desenes- van intentar dissentir amb el sionisme repartint volants a l'acte i es va armar una trifulca. Repressió policíaca. Els manifestants crítics del sionisme colpejats i presos. Una brutal campanya mediàtica per il·legalitzar a l'esquerra piquetera. L'acusació central: "antisemitisme". Persecució, violacions de domicili, empresonaments, judicialització. Intent d'eliminar plans socials, qüestionaments a tot el moviment piqueter no oficialista.

Sota pressió de l'ambaixada de l'estat d'Israel i de l'ambaixada dels Estats Units a Argentina, el govern de Cristina Kirchner i els jutges entren a un local piquetero a la província de Buenos Aires, empresonen a uns altres deu militants a més dels que ja estaven presos per l'acte. Histèria mediàtica que acusa a tota l'esquerra no institucional -principalment d'origen marxista- de... "antisemita".

Qui escriu i qui opina?

Alguns antisemites dissimulen i amaguen els seus prejudicis amb l'atragat i grapejat "tinc un amic jueu". Jo no tinc un amic jueu. Simplement part de la meva família va ser torturada i massacrada pels genocides nazis (genocidi que no va tenir res "d'holocaust". No va ser "un càstig de Déu", sinó una empresa política ben mundana i terrenal, planejada i executada de forma burocràtica a partir d'un projecte de reordenament i contrarevolució capitalista, de factura europeu occidental però les pretensions imperialistes de la qual apuntaven a tot el planeta). I si la meva família no hagués sofert aquest genocidi en carn pròpia igualment tindria dret a opinar.

El nostre vincle amb els presos

En coneixem a molts d'ells i elles. Amb alguns hem compartit militància, formació política i estudi durant anys i anys, dècades. A barris de la perifèria de la província de Buenos Aires, Argentina. També a escoles de formació política del Moviment Sense Terra (MST) de Brasil. Igualment en activitats conjuntes juntament als pobles originaris i indígenes de Bolívia. Ens coneixem bé, principalment amb els companys del Moviment Teresa Rodríguez (MTR).

Els van assistir a la nostra Càtedra Che Guevara durant anys. A la Universitat Popular Madres de Plaza de Mayo, primer, a l'Hotel Bauen, després.

Precisament en el local que va ser assaltat per la policia, conegut al barri de Florencio Varela (un dels més humils de la província de Buenos Aires) com el cabildo de Castelli, amb aquests companys que avui estan a la presó acusats "d'antisemites" hem desenvolupat una escola de formació política piquetera i barrial. Ho vam fer de forma totalment gratuïta, absolutament voluntària, sense cobrar mai un sol peso.

Amb la gent dels barris llegíem i estudiàvem a Antonio Gramsci i al Che Guevara. Gravíssim! Terrible! També discutíem sobre història argentina. Miràvem amb la gent dels barris, mestresses de casa, obrers ocupats, obrers desocupats, noiets i noietes humils, de la classe treballadora, pel·lícules. Per exemple vam veure i discutir "Els traïdors" de Reymundo Gleyzer (Els qui avui empresonen a aquests companys s'hauran sentit al·ludits per aquesta pel·lícula?). Inclús alguna vegada amb aquests companys vam fer un taller de filosofia als barris on, juntament amb treballadors i treballadores, mestresses de casa i molts joves analitzarem el capítol setè del llibre Cosmos de l'investigador, professor i astrònom de la NASA (institució nord-americana..., senyor ambaixador dels Estats Units... Sí, nord-americana... horror!), Carl Sagan: "L'espina de la nit" Gravíssim! Perill! Classes de filosofia als barris? Enmig del carrer de fang? Enmig dels nois corrent i amb els gossos bordant al voltant? Inconcebible! Gravíssim! La filosofia és pels nens de la èlit, no per la gent humil i els treballadors dels barris. Terroristes! Inadaptats! Autoritaris! Com se'ls ocorre socialitzar el saber? Subversius! Hauríem de tornar a parlar en llatí i que la cultura sigui per a pocs! Bojos solts!

La demonització mediàtica és tremenda. Presenten a aquests companys com si fossin obscurs i monstruosos "terroristes" de les pel·lícules més barates de Hollywood. Els coneixem bé. Si no fos tràgic... ens faria riure. És més, ja ens riurem junts quan aquests companys surtin de la presó...

L'estat d'Israel defensa al poble jueu?

Els acusen "d'antisemites"? Israel protegeix al poble jueu? L'ambaixada d'Israel i l'ambaixada yanqui a Argentina són els "papès" del poble jueu?

L'estat d'Israel avui parla en nom de les víctimes del genocidi nazi, dels supervivents i de les seves famílies. Per a legitimar-se, s'autopostula "protector" dels jueus i representant dels familiars i les víctimes del nazisme.

Pensem una mica. Fem memòria.

Si Israel ens protegís, no entenc per què l'estat d'Israel va ser un aliat estret i fidel de Videla i Massera, dictadors simpatitzants d'Adolf Hitler (com totes les Forces Armades argentines, segons ho demostra el documental "Panteón militar" de l'historiador i periodista Osvaldo Bayer). El general Videla era un catòlic ultramontà, que preconitzava la guerra contrainsurgent com si fos una guerra santa contra els ateus marxistes. Tots els manuals de l'escola secundària d'aquella època així ho demostren. L'almirall Massera, a la vegada, era integrant de la lògia neonazi P2. Per què l'estat d'Israel tenia una aliança tan estreta amb aquesta dictadura militar?

A la seva època el Moviment Jueu pels Drets Humans (MJDH) havia calculat que dels 30.000 desapareguts i desaparegudes a Argentina, aproximadament entre 1.500 i 2.000 eren d'origen jueu. Una proporció bastant més gran (en realitat correspon a 16 vegades més) si se la compara amb la relació quantitativa de la comunitat jueva amb el conjunt de la població total del nostre país. No va ser casual.

Això s'explica, almenys, per dues raons. En primer lloc, per l'activa militància del judaisme progressista i d'esquerres a les organitzacions revolucionàries argentines (incloent les político-militars PRT-ERP, FAR, Montoneros i altres de similars). En segon lloc, pel caràcter brutalment antisemita dels militars argentins. Hi ha nombrosíssims testimonis, per exemple a el 'Nunca más' (un llibre que no té posicions de "ultraesquerra" precisament... ja que el pròleg d'Ernesto Sábato va enfortir la tristament cèlebre "teoria dels dos dimonis") sobre l'acarnissament especial dels torturadors militars amb els presoners i segrestats d'origen jueu, les tortures "especials", les marxades nazis que els feien escoltar a les càmeres de tortura, etc., etc. El general Camps, cap policial que es va responsabilitzar de la desaparició i assassinat de 5.000 presoners, era un confessat antisemita. El seu odi als jueus l'expressava cada cop que podia. No era l'únic, només un dels més coneguts i cínic.

Què va fer l'estat d'Israel per protegir no ja als 30.000 desapareguts i desaparegudes en general, sinó especialment als 1.500 o 2.000 desapareguts jueus?

Segons reconeix Pinjas Avivi, l'aleshores cònsul de l'ambaixada de l'estat d'Israel a Argentina (entre 1978 i 1981), quan acompanya al periodista Jacobo Timerman (un dels pocs, potser l'únic, que va aconseguir salvar-se) a l'aeroport d'Ezeiza li demana... no que denunciï a la dictadura i les tremendes tortures que va sofrir... sinó tot el contrari...! "Li vaig demanar que no atacés al govern militar perquè corria perill el nostre treball" (Pàgina 12, 8/9/2001). El funcionari israelià reconeix que aquest tipus d'actitud responia a que: "no volíem danyar les relacions diplomàtiques entre Israel i l'Argentina". El mateix funcionari reconeix que "hi va haver detinguts que rebutjaren la nostra ajuda. Ells ens contestaren: 'Vostès són colonialistes, genocides i conqueridors. No volem la vostra ajuda. Vostès són pitjors que els generals'" (<http://www.hagshama.org.il> [1/2/2000]). Iosi Sarid, un dels diputats d'Israel del Front d'Esquerra Meretz va revelar que als arxius de la cancelleria israeliana i al ministeri de Defensa d'Israel hi ha proves que neguen la versió sobre la suposada "ignorància" de l'estat israelià respecte les massives desaparicions, segrestos i tortures de jueus a Argentina, "proves que aleshores es van tractar d'ocultar per no molestar les 'bones relacions', i entre elles la venda d'armes" (18/11/2003, www.wzo.org.il).

La col·laboració de l'estat d'Israel -venda d'armes, vots de la dictadura a favor d'Israel a Nacions Unides, etc.- amb la dictadura militar, genocida i antisemita del general Videla no va ser una excepció. El mateix va fer amb altres règims feixistes o d'extrema dreta com els d'Augusto Pinochet (que utilitzava l'uniforme nazi) a Xile, Anastasio Somoza a Nicaragua o el règim neonazi de l'apartheid a Sudàfrica. Tots estrets aliats, com Israel, del cap mare de la serp extremista, l'estat nord-americà: USA. Una casualitat?

El recolzament entusiasta a Somoza tenia a veure amb "la defensa del judaisme"? Comandos israelians avui combaten a la insurgència marxista de les FARC-EP o assessoren als narco-militars d'Uribe a les selves i muntanyes de Colòmbia... per "defensar als jueus"? Quins són els jueus que viuen a les muntanyes o selves de Colòmbia? Volem conèixer-los per compartir alguns àpats o mirar junts algunes pel·lícules de Woody Allen!

Quan el famós intel·lectual estadunidenc Noam Chomsky (d'origen jueu, qui va viure varis anys a Israel i se'n va anar summament decebut i amargat) afirma que les FARC-EP de Colòmbia no són terroristes i que, en canvi, la política oficial de l'estat d'Israel és d'extrema dreta, no només a Orient Mitjà sinó a tot el món... serà potser un "terrorista antisemita"?

Lluny de la tradició humanista de Sigmund Freud, Albert Einstein i Karl Marx que sabé defensar l'entranyable escriptor jueu Isaac Deutscher, avui Israel fa culte de la neteja ètnica i la discriminació, construeix un mur d'intolerància (pel que ningú "s'ofèn" com succeí hipòcritament amb el mur de Berlín...), legalitza la monstrositat de la tortura (anomenant-la amb el mateix eufemisme del que fan gala els "demòcrates" nord-americans... "interrogatoris forts") i practica sobre els demés el mateix que alguna vegada va sofrir en carn pròpia el poble jueu. Com bé alertà a la seva època el pensador jueu Martín Buber: "Hem d'enfrontar la realitat de que Israel no és innocent ni redemptora. I que en tota la seva creació, i expansió, nosaltres com a jueus hem causat el que hem sofert històricament: una població de refugiats a la diàspora".

Com alguna vegada va escriure al seu llibre 'Ser jueu' el filòsof jueu i marxista argentí León Rozitchner: "Quina estranya inversió es va produir a les entranyes d'aquest poble humiliat, perseguit, assassinat, com per humiliar, perseguir i assassinar als qui reclamen el mateix que els jueus abans havien reclamat per a sí mateixos? Quina estranya victòria pòstuma del nazisme, quina estranya destrucció insemià la barbàrie nazi en l'esperit jueu? Quina estranya capacitat torna a despertar en aquest apoderament dels territoris aliens, on la seguretat que es reclama ho és sobre el fons de la destrucció i dominació de l'altre per la força i el terror? Aleshores es veu que quan l'estat d'Israel enviava les seves armes als règims d'Amèrica Llatina i d'Àfrica, allí ja era visible la nova i estúpida coherència dels que s'identifiquen amb els seus propis perseguidors. Els jueus llatinoamericans no ho oblidem. Tampoc oblidem Xatila i Sabra".

Qui és l'enemic?

Ens permeten un consell? Als nois del MOSSAD i les Forces Armades d'Israel, humilment, els suggerim que si el que busquen és adrenalina i venjança pels ferotges assassinats nazis del passat contra el poble jueu... doncs bé... aleshores... per què no planificar i preparar-se per atacar en forma mortífera i demolidora a les grans empreses europees i estadunidenses que es van enriquir amb el genocidi nazi? Com bé explica el formidable llibre 'Negocis són negocis. Els empresaris que finançaren l'ascens de Hitler al poder' de l'escriptor jueu Daniel Muchnik, el nazisme no va ser una "anomalia".

Els jerarques polítics, militars i ideològics del nazisme són coneguts: Hermann Göring, Joseph Goebbels, Ernst Röhm, Alfred Rosenberg, Ulrich F.J. Von Ribbentrop, Heinrich Himmler, Rudolf Hess, Gottfried Feder, Josef Mengele, entre altres. Molt menys ho són, en canvi, els empresaris beneficiaris-còmplices, socis d'interessos, aliats o col·laboracionistes del nazisme a Alemanya.

La llista és llarga i Muchnik la recorre minuciosament. Entre altres inclou a les empreses Siemens (elèctrica), a BMW i Volkswagen (automòbils), a Fritz Thyssen (industrial siderúrgic que va morir al 1951 a Buenos Aires), a Gustav Krupp (amo del gegant de l'acer alemany), a Ernst Heinkel (des de 1938 "führer econòmic-militar") i a Emil Kirdorf (empresari del carbó). Aquests empresaris, recorda amargament Muchnik, tot i havent

utilitzat ma d'obra esclava dels presoners jueus, comunistes o gitanos, van sortir airosos dels judicis de Nuremberg... Una mera casualitat?

És que avui en dia -torna a preguntar-se Muchnik- no segueixen operant amb total impunitat empreses d'origen nazi (derivades de la IG Farben, que fabricava el raticida de les càmeres de gas) com la Bayer, la Hoesch o la BASF, demandades per supervivents del genocidi nazi?

Muchnik aporta aleshores una quantitat enorme de dades sobre la col·laboració sistemàtica, els negocis o inclús la simpatia ideològica que van mantenir amb Hitler -fins i tot durant la segona guerra mundial- empreses com la General Motors (associada amb IG Farben), la General Electric, la Brown Boveri (filial de Westing House), el britànic Unilever, la Shell, la United Steel, el Chase Manhattan Bank de Rockefeller, la Standard Oil, la TEXACO, la ITT (la del cop d'estat de 1973 a Xile), el National City Bank, el grup editorial Bertelsman, amo de RCA i accionista majoritari d'American On Line (el principal proveïdor d'Internet d'EUA) i la Ford. Tots ells es van omplir de diners amb el nazisme i avui, en ple segle XXI, segueixen amuntegant les seves comptes bancàries i les seves accions amb total impunitat!

Aquí haurien d'atacar i dirigir la seva violència mortal, nois de MOSSAD i les Forces Armades d'Israel, no als refugiats palestins, no a les escoles palestines, no als hospitals palestins, no a les famílies palestines... L'enemic tampoc són els piqueteros d'Argentina, la insurgència de Colòmbia, els negres de Sudàfrica. L'enemic són les grans empreses que amassaren fortunes amb el nazisme.

Es van confondre d'enemic, nois, o vostès són amics i còmplices d'aquest enemic? Llegeixin aquest llibre, “desinformats” nois del MOSSAD...

Els revolucionaris són “terroristes antisemites”?

La literatura sionista, la gran premsa del poder (monopòlic), l'ambaixada dels Estats Units i l'ambaixada d'Israel han aconseguit construir un gran sofisma. Tot revolucionari és... “un terrorista”. Si qüestiona la política d'estat d'Israel o Estats Units, és, a més a més, un “terrorista antisemita”.

Com anomenarien els dirigents sionistes i els monopolis de (in)comunicació a un dels principals fundadors de les FAR (Forces Armades Revolucionàries) de l'Argentina dels anys '70, el militant d'origen jueu i comunista Marcos Osatinsky? Marcos Osatinsky no només era guevarista, promovia una opció político-militar, era aliat de Cuba, on a més de fer treball voluntari es va fotografiar amb Mario Robi Santucho i altres revolucionaris antiimperialistes d'aquella època. Aquest gran revolucionari d'origen jueu avui està desaparegut. Marcos era un “terrorista antisemita”?

Com anomenarien els dirigents sionistes i els monopolis de (in)comunicació a Teresa Israel, jove advocada de guerrillers i militants populars? Aquesta jove jueva comunista advocada de presos polítics, una de les més audaces que incursionà en el tenebrós quarter militar de Campo de mayo denunciant les tortures als detinguts, es ficava als anys '70 als quarters per intentar salvar la vida dels revolucionaris segrestats i torturats pels militars argentins (aliats de l'estat d'Israel). Avui està desapareguda. Molts centres culturals i barrials porten el nom de Teresa, jove jueva revolucionària. Teresa era una “terrorista antisemita”?

Com anomenarien els dirigents sionistes i els monopolis de (in)comunicació a Raymundo Gleyzer, jove militant jueu, primer comunista i després combatent del guevarista Partit Revolucionari dels Treballadors-Exèrcit Revolucionari del Poble (PRT-ERP). En una casa familiar de Raymundo es va fundar el teatre IFT, un dels baluards culturals del judaisme progressista argentí, avui ubicat al barri de Once. Raymundo, brillant i apassionat, dirigí el grup Cine de la Base i va ser el gran cineasta de la insurgència argentina, amiga de la causa palestina. Raymundo era un “terrorista antisemita”?

La llista d'exemples segueix i és incomptable. No només d'Argentina sinó de tota Amèrica Llatina i el món.

El jove dirigent uruguaià Jorge Zabalza, que començà militant en l'agrupació jueva Hashomer Hatzair, va visitar Israel, va viure en un kibbutz i després, al tornar, es va convertir en un dels comandants i un dels nou hostatges històrics a Uruguai pertanyent al Moviment d'Alliberament Nacional – Tupamaros, organització amiga de la causa palestina? El “tambero”, com l'anomenen a Uruguai, és un “terrorista antisemita”?

I Mauricio Rozenkof, igualment jueu, un altre dels fundadors de Tupamaros a Uruguai? Era un “terrorista antisemita”?

I Enrique Oltusky, jove militant jueu cubà, que es va convertir en estret col·laborador del comandant Ernesto Che Guevara (Oltusky, juntament amb el seu amic Orlando Borrego, va ser l'organitzador de les Obres Completes del Che conegudes amb el títol 'El Che en la revolución cubana'. Els tres, Oltusky, Borrego i Guevara, van estudiar junts 'El Capital' a Cuba). Com el seu cap Guevara, Oltusky era amic de la causa palestina. Era Enrique un “terrorista antisemita”?

I si anem encara més enrere... El jove guerriller socialista Mordejai Anielevich, que mentre els grans popes del sionisme negociaven amb els nazis, organitzava al ghetto de Varsòvia l'únic camí per enfrontar als fatxes, és a dir, la lluita armada... Era un “terrorista antisemita”?

La criminalització mcarthista dels revolucionaris -especialment d'aquells que tenen o assumeixen posicions radicalitzades- i la fal·làcia d'homologar-los amb el brutal i monstruós antisemitisme d'origen nazi no revesteix el menor anàlisi històric. Únicament a condició d'esborrar, no només l'heroica resistència palestina, sinó inclús la pròpia història d'honor i valentia del judaisme revolucionari i socialista -impulsor de la lluita armada- es pot acceptar la propaganda oficial del MOSSAD, l'estat d'Israel i l'ambaixada d'Estats Units.

L'esquerra piquetera “antisemita”?

Encara avui segueix sense resoldre's l'atemptat a l'AMIA. Mentre la dirigència oficial del sionisme s'abraçava amb els polítics del sistema i aplaudia al president Carlos Saúl Menem, tothom sabia que hi havia una “pota local” en l'atemptat. Atemptat que no es va fer als barris on viuen els jueus rics i milionaris, sinó al barri d'Once, un dels més populars de la ciutat de Buenos Aires (precisament el mateix barri on a principis del segle XX hi va haver la “setmana tràgica”, quan els fills i els “nens de bé” dels empresaris i les bandes parapolicials sortien a reprimir obrers insurrectes i a caçar “jueus-bolxevics”, vexant dones i nens i assassinant a mansalva en nom de “la pàtria”). A la “pota local” de l'atemptat a

L'AMIA, tothom sospitava que hi havia posat la seva urpa bruta i corrupta la policia de la província de Buenos Aires, popularment coneguda com "la bonarense". També es va sospitar que els militars carapintades -ex instructors en contrainsurgència a les escoles ianquis del canal de Panamá- hi havien col·laborat.

Però a ningú, absolutament a ningú, ni tan sols als més delirants o fantasiosos, se'ls va ocórrer que el moviment piqueter va estar implicat amb l'atemptat a l'AMIA.

Per què, aleshores, aquest odi i aquesta histèria que ara veiem en tots els monopolis de la comunicació contra l'esquerra piquetera?

Demanam permís per explicar una anècdota. Resulta que fa uns anys, una de les organitzacions de víctimes de l'atemptat a l'AMIA, els companys de APEMIA, van organitzar un acte al carrer Corrientes y Pasteur, barri d'Once, Capital Federal d'Argentina. Hi va haver força concurrència. Quan un treballador robust i molt humil del Polo Obrero va intentar pujar a l'estrat a solidaritzar-se amb les famílies de les víctimes, alguns sionistes que estaven al públic van començar a insultar-lo, esbrincar-lo i van intentar fer-lo fora. Quasi acabem a cops.

Per què aquest odi de classe? Al sionisme li interessa el poble jueu o en realitat defensa els seus propis interessos, inclús contra els propis jueus? Si de veritat li interessa el benestar dels jueus MAI, repeteixo, MAI hagués recolzat una dictadura antisemita com la de Videla i Massera.

El sionisme ens protegeix?

Demano permís per explicar una altra anècdota personal, aquesta de l'adolescència. Resulta que a l'escola secundària militàvem al centre d'estudiants. Alguns dels nostres amics eren jueus, altres catòlics i un company era d'origen àrab, tot i que de fe catòlica. Sense renegar del nostre origen, nosaltres érem (i som) ateus. Però, aprofitant el "dia del perdó" (no ens posaven falta d'assistència), faltàvem a classe, com gran part dels adolescents intentant escapar de la disciplina escolar. Junt als de cognom jueu també faltaren els nostres amics d'origen catòlic i el d'origen àrab. Què es va trobar la colla d'amics al dia següent al tornar a classe? A cadascun dels nostres bancs de fusta hi havia pintada una immensa esvàstica (nazi) de color vermell amb cadascun dels nostres noms. La primera reacció, instintiva, va ser anar a punys. Però ràpidament, pensant políticament, com a militants del centre d'estudiants vam fer una denúncia pública d'aquest gravíssim fet antisemita. Com a dirigents del centre d'estudiants vam recórrer a molts diaris. Ningú va publicar res. L'únic diari que va publicar la denúncia va ser Nueva Presencia, òrgan periodístic que havia sigut en temps dictatorials baluard cultural de la resistència popular. Dirigida pel periodista Herman Schiller (a Herman el vam conèixer personalment molts anys després militant amb les madres de plaza de mayo), Nova Presència li va donar lloc a les seves pàgines a la colorida família de l'esquerra argentina, jueva i no jueva.

Immediatament després de la denúncia van venir a l'escola dirigents sionistes. Ara no recordo si eren de la OSA o de la DAIA. Però era un dirigent aleshores de pes i renom. Va venir a esbrinar i a demanar explicacions pel fet antisemita. El rector de l'escola, fatxa disfressat de liberal, jurista legitimador dels cops d'estat i columnista del diari d'extrema dreta La Prensa, ens va cridar als estudiants agredits i també a l'agressor (que va venir junt al seu pare) que havia pintat les creus nazis. Enmig de la discussió, el rector li diu al

dirigent sionista, assenyalant-me amb el braç estès: “Per què aquest estudiant és marxista i milita en el feixisme roig”. Automàticament al dirigent sionista se li van creuar els ulls. Es va oblidar a l'instant del jove neonazi, de les creus esvàstiques, de l'agressió antisemita i va començar a insultar-me. Jo no entenia res. No venia a defensar-nos dels nazis? Nosaltres no érem els atacats? No! Pel dirigent sionista, que no era un noi ignorant sinó un alt dirigent del sionisme argentí, era més perillós un estudiant marxista jueu que un nazi que pintava esvàstiques... Increïble! En aquella època jo era molt jove. No vaig entendre res. La situació em semblava un absurd i absolutament ridícula. D'agredit i denunciant jo havia acabat sent acusat... Ni més ni menys que per un altre jueu! Anys després ho vaig comprendre molt bé...

Els palestins ens odien?

Els palestins ens odien? No és cert. Gravíssim error confondre judaisme amb sionisme. Confusió que resulta falsa a tota llum, si se l'esgrimeix en defensa de l'estat d'Israel com si es fa en contra d'Israel. La resistència palestina -almenys en les seves variants i organitzacions més lúcides, les que provenen d'un tronc antiimperialista laic i socialista- lluita contra la política d'estat d'Israel, no contra tots els jueus en general.

Si se'm permet, voldria explicar una tercera anècdota per il·lustrar aquest pensament.

Quan es va inaugurar l'Escola Nacional “Florestan Fernandes”, prop de San Pablo, a iniciativa del Moviment Sense Terra (MST) de Brasil, allà ens vam trobar militants de moltes parts del món, tots units per les mateixes banderes i els mateixos ideals, els més nobles que ha conegut la humanitat fins al moment. Hi havia, entre moltíssima altra gent, jueus no israelians. També hi havia marxistes israelians. Igualment hi eren presents mares palestines. Aquestes últimes vestides amb els seus mocadors i túniques tradicionals. Encara recordo com una emoció indescriptible la immensa abraçada internacionalista i fraterna que aquestes mares ens van donar a tots i totes per igual, incloent als jueus no israelians i als marxistes d'Israel, sabent perfectament qui era cadascú. No m'ho va explicar ningú. No ho vaig llegir a cap llibre. No ho vaig veure a cap pel·lícula. Aquesta abraçada entranyable, afectuosa i fraternal de palestines i jueus, palestins i jueves, va simbolitzar per nosaltres un avenç de com es podria viure i conviure si aquest món cruel i mesquí, no el governessin l'imperialisme i les burgesies, amb tot el seu ventall de primitivisme polític, odi racial, opressió nacional i fanatisme religiós sinó els pobles organitzats sobre un projecte socialista d'abast mundial. No és un somni delirant, és quelcom possible i a l'abast de la mà, amb la condició de treure'ns del damunt als amos del poder burgès, del mercat, del capital i de la guerra fratricida.

Per tot això, els demanem als senyors defensors del sionisme que facin tota la propaganda que vulguin, però...

Ja n'hi ha prou! No la facin en el nostre nom!

No utilitzin la memòria dels nostres avis i besavis torturats, perseguits i massacrats pel nazisme per a fins mesquins, egoistes i indefensables!

Visca la causa dels germans i germanes palestines!

Visca el socialisme!

Llibertat per tots els presos i preses polítiques!